

Finanslovens anden Behandling, som vi snart ere færdige med, og som vil bevirke, at disse Daglønninger, der nu bestaa af Tillæg og Tillægs Tillæg og Brødpenge — jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem og har altid været det om det urimelige i en saadan Lønberegning —, at alt dette vil blive samlet til enkelte Sætter, saa at hver faar sin Løn samlet beregnet. Det vil have adskillig Virkning til forskellige Sider, det vil have den Virkning overfor Arbejderne, at de faa Pension af deres virkelige Løn, hvad der, hvordan Pensionen saa for øvrigt bliver, maa være tilfredsstillende. Men det vil ogsaa have den Virkning, at Budgettet bliver klart og overskueligt, saa at man kan se, hvor store de virkelige Daglønninger ere, og det vil gøre Budgettet overskueligt i en anden Henseende, idet vi ville faa overført fra Finansministeriet til Marineministeriet de Penge, som nu staa paa Finansministeriet som Tillæg, ligesom vi ogsaa slippe fri for det paa den aarlig tilbagevendende Lov om Lønningstillæg. Men, som sagt, dette store Ændringsforslag vil blive stillet til Finanslovens anden Behandling, og jeg haaber, at man fra alle Sider vil slutte sig dertil; der har været arbejdet derpaa i Sommerens Løb, og jeg modtog, som sagt, en Henvendelse fra Arbejderne derom i Forsummeren.

De øvrige Henstillinger skal jeg nærmere lade undersøge og nærmere overveje. Naar det ærede Medlem saaledes talte om en Badeanstalt ude paa Orlogsværftet, saa vil jeg dertil bemærke, at vi allerede have noget derude i den Retning. Vi have det ikke saadan, at Folkene gaa smudsige fra Morgen til Aften, vi sørge for, at de kunne faa saa meget Smuds af sig som muligt derude, men jeg skal dog indrømme, at naar det ærede Medlem talte om en Badeanstalt, saa vil jeg kun ønske, at man fra Rigsdagens Side vil tilbyde en ekstraordinær Bevilling, saa vi kunne bygge saa meget derude, at man kunde faa et Sted, hvor man virkelig kunde rense sig. Men det kan jo ikke gøres uden Penge, det er umuligt.

Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) talte om Ingeniørelevernes Hilsepligt. Ja, det have vi jo talt om tidligere, mine Udtalelser derom findes i Tidenden for i Fjor Sp. 1126. Denne Sag er nu ordnet paa den Maade, at Ingeniøreleverne, Kadetterne og Underofficerseleverne alle ere udenfor den militære Rangforordning, de ere hverken menige, Officerer eller Underofficerer — de ere Elever paa Sko-

len. Man har derfor paalagt disse Elever, at de skulle hilse paa deres Lærere paa vedkommende Skole, det er naturligt, og det er der ingen, der har noget imod. Dernæst skulle de hilse paa Medlemmerne af det Korps, som de siden skulle tilhøre. Naar Ingeniøreleverne og Eleverne paa Kadetskolen ikke skulle hilse paa Underofficererne, skulle Underofficererne jo heller ikke hilse paa dem, saa det synes mig omtrent at kunne gaa lige op, og jeg kan ikke se, at der i Virkeligheden er noget forkert i den Ordning, som min Forøgønger har truffet paa dette Omraade.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) talte om en Retssag, som han nærmere beskrev, som Bladet „Social-Demokraten“ havde ført med en Premierløjtnant øvre i Aarhus, og hvor Bladet var blevet dømt til, jeg tror, det var 200 Kr. i Mulkt. Jeg lægger ikke videre Vægt paa, hvor stor Mulkten var, men Bladet blev altsaa dømt. Det ærede Medlem mente, at jeg i den Anledning skulde gribe ind derovre. Det er en Rets-sag, som er rejst vistnok i 1904, og som har været ført i lange Tider. Efter min Mening kan man ikke gribe ind, saa længe en Sag verserer for Domstolene og ikke er færdig der. Saa længe Dommen ikke er appelleret og altsaa i hvert Tilfælde indtil videre staaer ved Magt, maa man rette sig efter denne Dom, og ved den Dom, som er falden, er Premierløjtnanten renset for de Beskyldninger, som ere fremsatte imod ham. Det staaer udtrykkelig i Dommen, og saa længe denne Dom staaer ved Magt, kan man ikke godt gribe ind. Noget andet var, om man oprindeligt havde klaget til Ministeriet; saa havde Ministeriet kunnet gribe ind. Men det forekommer mig, at naar man har foretrukket at gaa til Offentligheden gennem Pressen og derved har foranlediget en Injurieproces, maa man gaa den Vej ud og rette sig efter, hvad Domstolene bestemme. Det ærede Medlem har henvendt sig skriftligt til mig derom, og jeg har skriftligt svaret, at jeg ikke var i Stand til at gøre noget i den Sag.

#### Udenrigsministeren (*Raben-Levetzau*):

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Fraenkel) omtalte forleden Dag i sit Foredrag Konsulernes Forhold til Udvandringen og Kolonisationsforsøgene. Hvad dette Forhold angaar, er jeg ganske af det ærede Medlems Mening, for saa vidt han ved Kolonisationsforsøg forstaaer, at vi bør arbejde paa at udvikle vore Han-